

—== זוהר תהלים ==—

וגרשו מגן עדן וגזר עליו עשר גזרות ועל חנה עשר גזרות ועל הנחש עשר ועל האדמה תשע גזרות - שלשה מיני תשובה כאן בפסוק הזה: תפלה שועה דמעה

שְׁמַעַה תְּפִלָּתִי ה' וְשׁוּעַתִּי הַאֲזִינָה אֵלַי

דְּמַעְתִּי אֵל תַּחֲרַשׁ (למ, יג): [זוהר

תד-מדרש רות - דף צ"ז:] רבי נחמיה פתח,

(בראשית ב) ויטע ה' אלהים גן בעדן מקדם

וגו'. כשברא הקדוש ברוך הוא את אדם

הראשון, מבית המקדש בראו, ומעפר בית

המקדש נטל וברא אותו. כיון שברא אותו

ועמד על רגליו, באו כל הבריות

להשתחוות לו. מה עשה הקדוש ברוך

הוא? נטלו משם, והכניסו לגן עדן, ועשה

לו עשר חפנות, כדגמת עשר חפנות שעתידי

הקדוש ברוך הוא לעשות לצדיקים בגן

עדן לעתיד לבא. ומלאכי השרת היו

יורדים ועולים ועושים שמחה לפניו, ונתן

לו חכמה עליונה. וכשירד סמאל משמי

מרום, ראה מעלתו של אדם, ומלאכי

השרת משמשים לפניו בחפתו, וירע

בעיניו. מה עשה? נטל נחש כמין גמל

ורכב עליו, וירד ופתה אותו, עד שעבר

מאמר יצרו. ומהו שעבר? רבי אלכסנדר

אמר, רוח זנונים נכנס בתוכו. רבי חזקיה

אמר, רוח הטמאה היתה בו, ועבר מאמר

יצרו. כיון שעבר, נגלה עליו הקדוש ברוך

הוא וגרשו מגן עדן, וגזר עליו עשר

גזרות, ועל חנה עשר גזרות, ועל הנחש

עשר, ועל האדמה תשע גזרות. נמצאו

ארבעים חסר אחת, כנגד ארבעים מלקיות

שנתחייב הרשע בבית דין. לסוף עשה

תשובה, וקבלו הקדוש ברוך הוא באותה

והתפלה הזו משברת שערים ודופקת נס"א

ודוחקת אותם להכניס את תפלתו. אל

דמעי אל תחרש - זאת נכנסת לפני המלך

ואין שער שעומד לפניו, ולעולם לא חזרו

דמעות ריקם. עוד, הנה כתוב כאן שלש

דרגות: תפלה, שועה, דמעה. כנגד אלו

שלש אחרים: כי גר אנכי עמך, אחר כך

תושב, אחר כך ככל אבותי, עקר העולם.

שלשה ענינים כאן, אנחה, שועה, צעקה

שְׁמַעַה תְּפִלָּתִי ה' וְשׁוּעַתִּי הַאֲזִינָה אֵלַי

דְּמַעְתִּי אֵל תַּחֲרַשׁ (למ, יג): [זוהר

- ח"ב פ' שמות דף י"ט:] אמר רבי יצחק,

שלשה ענינים כאן, אנחה, שועה,

צעקה, וכל אחד מתפרש מהאחר. אנחה

- שכתוב ויאנחו בני ישראל. צעקה -

שכתוב ויצעקו. שועה - שכתוב ותעל

שועתם. וכל אחד לבדו מתפרש, וכלם

עשו ישראל. אמר רבי יהודה, צעקה

ושועה עשו, אנחה לא עשו, משמע

משכתוב ויאנחו, ולמעלה היתה האנחה

בשבילם. צעקה ושועה במה התפרשו?

אמר רבי יצחק, אין לה שועה אלא

בתפלה, שנאמר (תהלים לט) שמעה תפילתי

ה' ושועתי האזינה. אליך ה' שועתי.

שועתי אליך ותרפאני. צעקה, שצועק

ואינו אומר כלום. אמר רבי יהודה,

הלכך גדולה צעקה מכלם, שצעקה היא

בלב. זהו שכתוב (איכה ב) צעק לבם אל

ה'. צעקה וצועקה דבר אחד הוא, וזה

קרובה לקדוש ברוך הוא יותר מתפלה

ואנחה, שכתוב (שמות כב) כי אם צעק

יצעק אלי שמע אשמע צעקתו.

כיון שעבר אדם הראשון נגלה עליו הקב"ה